

Nr 837

Patentlag;

given Stockholms slott den 1 december 1967.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer.

1 KAP.

Allmänna bestämmelser

1 §.

Den som gjort en uppfinning, som kan tillgodogöras industriellt, eller den till vilken uppfinnarens rätt övergått äger efter ansökan erhålla patent på uppfinningen och därigenom förvärva ensamrätt att yrkesmässigt utnyttja uppfinningen enligt denna lag.

Patent meddelas icke på

1) uppfinning vars utnyttjande skulle strida mot goda seder eller allmän ordning,

2) växtsorter eller djurraser eller väsentligen biologiskt förfarande för framställning av växter eller djur; patent må dock meddelas på mikrobiologiskt förfarande och alster av sådant förfarande.

2 §.

Patent meddelas endast på uppfinning som väsentligen skiljer sig från vad som blivit känt före dagen för patentansökningen.

Som känt anses allt som blivit allmänt tillgängligt, vare sig detta skett genom skrift, föredrag, utnyttjande eller på annat sätt. Även innehållet i patentansökan som före nämnda dag gjorts här i riket anses som känt, om denna ansökan blir allmänt tillgänglig enligt 22 §.

Patent må dock meddelas utan hinder av att uppfinningen inom sex månader innan patentansökningen gjordes blivit allmänt tillgänglig

1) till följd av uppenbart missbruk i förhållande till sökanden eller någon från vilken denne härleder sin rätt eller

2) genom att sökanden eller någon från vilken denne härleder sin rätt förevisat uppfinningen på officiell eller officiellt erkänd internationell utställning.

3 §.

Den genom patent förvärvade ensamrätten innebär att, med de undantag som anges nedan, annan än patenthavaren ej må utan dennes lov utnyttja

¹ Prop. 1966: 40; L¹U 1967: 53; Rskr 325.



uppfinningen yrkesmässigt genom att använda patentskyddat förfarande, genom att tillverka, införa, använda eller till försäljning, uthyrning eller utlåning utbjuda patentskyddat alster eller på annat sätt.

Avser uppfinningen förfarande för tillverkning av alster, omfattar ensamrätten även alster som tillverkats enligt förfarandet.

Ensamrätten omfattar icke utnyttjande av alster, som sålts här i riket i butik eller på därmed jämförligt sätt i strid mot ensamrätten, om köparen vid köpet icke ägde eller bort äga kännedom om att ensamrätten kränktes.

4 §.

Den som utnyttjade uppfinning yrkesmässigt här i riket när ansökan om patent därå gjordes må utan hinder av patentet fortsätta utnyttjandet med bibehållande av dess allmänna art, om utnyttjandet icke innefattade uppenbart missbruk i förhållande till patentsökanden eller någon från vilken denne härleder sin rätt. Sådan rätt till utnyttjande tillkommer under motsvarande förutsättningar även den som vidlagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i riket.

Rätt enligt första stycket må övergå till annan endast tillsammans med rörelse, vari den uppkommit eller utnyttjandet avsetts skola ske.

5 §.

Utan hinder av patent må uppfinningen utnyttjas på utländskt fartyg, luftfartyg eller annat utländskt samfärdsmedel för dess behov, när det tillfälligt inkommer till riket vid regelbunden trafik eller eljest.

Konungen äger förordna, att reservdelar och tillbehör till luftfartyg utan hinder av patent må införas till riket och användas här för reparation av luftfartyg, hemmahörande i främmande stat i vilken motsvarande förmåner medgivnas för svenska luftfartyg.

6 §.

Konungen äger förordna, att ansökan om patent på uppfinning, vilken tidigare angivits i ansökan om skydd utom riket, skall vid tillämpning av 2 § första och andra styckena samt 4 § anses gjord samtidigt med ansökan utom riket om sökanden yrkar det.

I förordnande skola anges de närmare villkor, under vilka sådan konventionsprioritet må åtnjutas.

7 §.

Innehavare av patent äger erhålla tilläggspatent på utveckling av uppfinningen, om ansökan härom inkommit innan ansökningen om huvudpatentet blev allmänt tillgänglig enligt 22 §.

Tilläggspatent meddelas utan hinder av att villkoret enligt 2 § första stycket icke är uppfyllt i förhållande till innehållet i ansökningen om huvudpatentet. Tilläggspatent upphör att gälla samtidigt med huvudpatentet, om annat ej följer av tredje stycket, och må övergå till annan endast tillsammans med huvudpatentet.

Upphör huvudpatentet på grund av att patenthavaren avstår från patentet eller förklaras patentet ogiltigt, utgör tilläggspatentet självständigt patent för återstoden av patenttiden. Finnas flera tilläggspatent till huvudpatentet, gäller det först meddelade tilläggspatentet som huvudpatent och de övriga som tilläggspatent till detta.



2 KAP.

Patentansökan och dess handläggning

8 §.

Patentmyndighet för Sverige är patent- och registreringsverket.

9 §.

Ansökan om patent göres skriftligen hos patentmyndigheten.

Ansökningen skall innehålla beskrivning av uppfinningen, innefattande även ritningar om sådana behövas, samt bestämd uppgift om vad som sökes skyddat genom patentet (patentkrav). Beskrivningen skall vara så tydlig, att en fackman med ledning därav kan utöva uppfinningen.

I ansökningen skall uppfinnarens namn anges. Sökes patent av annan än uppfinnaren, skall sökanden styrka sin rätt till uppfinningen.

Sökanden skall erlägga fastställd ansökningsavgift.

10 §.

I samma ansökan må icke sökas patent på två eller flera uppfinningar, som äro oberoende av varandra.

11 §.

Sökes patent på uppfinning som framgår av tidigare av sökanden ingiven patentansökan vilken icke slutligt avgjorts, skall den senare ansökningen på de villkor Konungen bestämmer anses gjord vid den tidpunkt då de handlingar av vilka uppfinningen framgår inkommo till patentmyndigheten, om sökanden yrkar det.

12 §.

— Sökande som ej har hemvist här i riket skall ha ett här bosatt ombud, som äger företräda honom i allt som rör ansökningen.

13 §.

Ansökan om patent må icke ändras så, att patent sökes på något som ej framgick av ansökningshandlingarna när ansökningen gjordes eller enligt 14 § skall anses gjord.

14 §.

Ändrar sökanden ansökningen inom sex månader från den dag då ansökningen gjordes, skall ansökningen anses gjord vid den tidpunkt då ändringen vidtogs, om han yrkar det.

Yrkande enligt första stycket må framställas endast en gång och må ej återtagas.

15 §.

Har sökanden icke iakttagit vad som är föreskrivet om ansökan eller finner patentmyndigheten annat hinder föreligga för bifall till ansökningen, skall sökanden föreläggas att inom viss tid avge yttrande eller vidtaga rättelse.

Underlåter sökanden att inom förelagd tid inkomma med yttrande eller vidtaga åtgärd för att avhjälpa anmärkt brist, skall ansökningen avskrivas. Underrättelse därom skall intagas i föreläggandet.

Avskriven ansökan återupptages, om sökanden inom fyra månader efter utgången av förelagd tid inkommer med yttrande eller vidtager åtgärd för att avhjälpa brist och inom samma tid erlägger fastställd återupptagningsavgift.



16 §.

Föreligger även efter det yttrande avgivits hinder för bifall till ansökningsen och har sökanden haft tillfälle att yttra sig över hindret, skall ansökningsen avslås, om anledning ej förekommer att ge sökanden nytt föreläggande.

17 §.

Påstår någon inför patentmyndigheten bättre rätt till uppfinningen än sökanden och finnes saken tveksam, må patentmyndigheten förelägga honom att väcka talan vid domstol inom viss tid vid äventyr att påståendet lämnas utan avseende vid patentansökningsens fortsatta prövning.

Är tvist om bättre rätt till uppfinningen anhängig vid domstol, må patentansökningsen förklaras vilande i avbidan på att målet slutligt avgöres.

18 §.

Visar någon inför patentmyndigheten att han äger bättre rätt till uppfinningen än sökanden, skall patentmyndigheten överföra ansökningsen på honom, om han yrkar det. Den som får patentansökan överförd på sig skall erlägga ny ansökningsavgift.

Yrkas överföring, må ansökningsen icke avskrivas, avslås eller bifallas förrän yrkandet slutligt prövats.

19 §.

Äro ansökningshandlingarna fullständiga och finnes ej hinder för patent förelägga, skall ansökningsen godkännas för utläggning enligt 21 §.

Sedan ansökningsen godkänts för utläggning, må patentkraven icke utvidgas eller yrkande enligt 14 § framställas.

20 §.

Inom två månader efter det ansökningsen godkänts för utläggning skall sökanden erlägga fastställd tryckningsavgift. Sker det ej, skall ansökningsen avskrivas. Avskriven ansökan återupptages, om sökanden inom fyra månader efter utgången av sagda tid erlägger tryckningsavgiften jämte fastställd återupptagningsavgift.

Sökes patent av uppfinnaren och begär han befrielse från tryckningsavgiften inom två månader efter det att ansökningsen godkänts för utläggning, må patentmyndigheten medge honom sådan befrielse, om han har avsevärd svårighet att erlägga avgiften. Avslås framställningen, skall avgift som erlägges inom två månader därefter anses erlagd i rätt tid.

21 §.

Sedan tryckningsavgift enligt 20 § erlagts eller befrielse från tryckningsavgiften medgivits, skall patentmyndigheten utlägga ansökningsen för att bereda allmänheten tillfälle att inkomma med invändning mot ansökningsen. Utläggningen skall kungöras.

Invändning göres skriftligen hos patentmyndigheten inom tre månader från kungörelsedagen.

Från och med den dag då ansökningsen utlägges skola tryckta exemplar av beskrivning och patentkrav, med uppgift om sökanden och uppfinnaren, finnas att tillgå hos patentmyndigheten.

22 §.

Från och med den dag då ansökningsen utlägges skola handlingarna i ärendet hållas tillgängliga för envar.

När aderton månader förflutit från den dag då patentansökningsen gjordes, eller, om konventionsprioritet yrkas, den dag från vilken prioriteten begäres, skola handlingarna hållas tillgängliga för envar, även om ansök-



ningen icke utlagts. Har beslut fattats om avskrivning eller avslag, skola handlingarna dock hållas tillgängliga endast om sökanden begär att ansöknings återupptages eller anför besvär.

På framställning av sökanden skola handlingarna hållas tillgängliga tidigare än som följer av första och andra styckena.

När handlingarna bli tillgängliga enligt andra eller tredje stycket, skall kungörelse därom utfärdas.

Innehåller handling företagshemlighet och rör den icke uppfinning vara patent sökes, äger patentmyndigheten, om särskilda skäl föreligga, på yrkande förordna att handlingen icke må utlämnas. Har sådant yrkande framställts, må handlingen icke utlämnas förrän yrkandet ogillats genom beslut som vunnit laga kraft.

23 §.

Efter utgången av den i 21 § andra stycket föreskrivna tiden upptages ansöknings till fortsatt prövning för avgörande av frågan huruvida ansöknings skall bifallas. Vid denna prövning äga 15—18 §§ tillämpning.

Har invändning gjorts, skall sökanden underrättas därom och tillfälle beredas honom att yttra sig över invändningen.

24 §.

Talan mot slutligt beslut av patentmyndigheten på patentavdelningen i ärende angående ansökan om patent må föras av sökanden, om det gått honom emot. Mot beslut, varigenom ansökan bifallits oaktat invändning framställts i behörig ordning, må talan föras av den som gjort invändningen. Återkallar invändaren sin talan, må denna likväl prövas, om särskilda skäl föreligga.

Mot beslut, varigenom begäran om återupptagning enligt 15 § tredje stycket eller 20 § första stycket avslagits eller yrkande om överföring enligt 18 § bifallits, må talan föras av sökanden. Mot beslut, varigenom yrkande om överföring enligt 18 § avslagits, må talan föras av den som framställt yrkandet.

Mot beslut, varigenom yrkande om förordnande enligt 22 § femte stycket avslagits, må talan föras av sökanden eller den som eljest framställt yrkandet.

25 §.

Talan enligt 24 § föres genom besvär hos patent- och registreringsverkets besvärsavdelning inom två månader från beslutets dag. Den som vill anföra besvär skall inom samma tid erlägga fastställd besvärsavgift vid påföljd att besvären icke upptagas till prövning.

Mot beslut på besvärsavdelningen må talan föras av sökanden, om det gått honom emot. Talan föres genom besvär hos Konungen inom två månader från beslutets dag.

Bestämmelserna i 22 § femte stycket äga motsvarande tillämpning beträffande handlingar som inkomma till Konungen.

26 §.

Patent är meddelat, när patentansöknings bifallits och beslutet vunnit laga kraft. När patent meddelats, skall det kungöras och patentbrev utfärdas. Har beskrivning eller patentkrav ändrats efter det de tryckts enligt 21 § tredje stycket, skola tryckta exemplar av handlingarna, med uppgift om patenthavaren och uppfinnaren, i slutligt skick finnas att tillgå hos patentmyndigheten.

Avskrivs eller avslås ansökan, som blivit tillgänglig för envar, skall beslutet kungöras när det vunnit laga kraft.



27 §.

Meddelat patent antecknas i patentregistret som föres av patentmyndigheten.

3 KAP.

Nordisk patentansökan

28 §.

Konungen äger efter överenskommelse med Danmark, Finland och Norge om att patent på uppfinning skall kunna erhållas för Sverige, Danmark, Finland och Norge eller för tre av dessa stater efter ansökan om patenten i en av de stater som ansökningen omfattar (nordisk patentansökan) förordna, att bestämmelserna i 29—38 §§ skola lända till efterrättelse.

29 §.

Nordisk patentansökan här i riket skall avse patent, förutom för Sverige, antingen för Danmark, Finland och Norge eller för två av dessa stater.

Sådan ansökan behandlas och prövas, med iakttagande av bestämmelserna i detta kapitel, enligt vad som gäller för patentansökan i allmänhet. Patent, som meddelats på grund av sådan ansökan, äger samma gillighet här i riket som annat här meddelat patent.

Meddelas på grund av nordisk patentansökan i Danmark, Finland eller Norge patent för Sverige, gäller patentet här i riket som om det meddelats här.

Föreligga i fråga om patent som meddelats i Finland beskrivning och patentkrav på såväl svenska som finska språket och råder icke överensstämmelse mellan texterna, omfattar patentskyddet här i riket endast vad som framgår av båda texterna. Patentskyddet bestämmes dock enbart med hänsyn till den svenska texten, om denna är avgörande i Finland.

30 §.

I fråga om nordisk patentansökan här i riket äger bestämmelsen i 2 § andra stycket sista punkten motsvarande tillämpning med avseende på tidigare patentansökan i annan stat som omfattas av ansökningen. Beträffande ansökan om patent enbart för Sverige äger nämnda bestämmelse motsvarande tillämpning med avseende på nordisk patentansökan som gjorts i annan stat och som omfattar Sverige.

31 §.

Avser nordisk patentansökan här i riket även Finland, må patentansökningen godkännas för utläggning endast om beskrivning och patentkrav föreligga även på finska språket.

32 §.

I fråga om nordisk patentansökan här i riket skola tryckta exemplar av beskrivning och patentkrav som avses i 21 § tredje stycket innehålla uppgift om vilka stater ansökningen omfattar. När ansökningen godkännes för utläggning, skola sådana exemplar översändas till patentmyndigheterna i övriga stater som omfattas av ansökningen, för att i dessa hållas tillgängliga för allmänheten enligt vad därom är stadgat.

33 §.

När nordisk patentansökan, som gjorts i annan stat och som omfattar Sverige, utlägges i den andra staten, skall den samtidigt utläggas hos patentmyndigheten här i riket. Utläggningen skall kungöras.



Tryckta exemplar av beskrivning och patentkrav skola finnas att tillgå hos patentmyndigheten här i riket.

34 §.

Invändning mot nordisk patentansökan här i riket må göras, förutom hos patentmyndigheten här i riket, hos patentmyndigheten i annan stat som omfattas av ansökningen.

Inkommer till patentmyndigheten här i riket invändning mot nordisk patentansökan, som gjorts i annan stat och som omfattar Sverige, skall patentmyndigheten ofördröjligen översända handlingen till patentmyndigheten i den andra staten. Därvid skall dagen då handlingen inkom anges.

35 §.

Nordisk patentansökan, som gjorts här i riket och som omfattar Sverige, Danmark, Finland och Norge, må ändras till nordisk patentansökan för Sverige och två av de övriga staterna.

Nordisk patentansökan, som gjorts här i riket, må ändras till särskild patentansökan för Sverige.

Företages ändring som avses i andra stycket eller återkallas ansökan hos patentmyndigheten här i riket, må sökanden enligt vad därom är stadgat fullfölja den som särskild ansökan i annan stat, som omfattas av ansökningen. Vill sökanden sålunda fullfölja ansökningen, skall han samtidigt med ändringen eller återkallelsen avge förklaring därom till patentmyndigheten här i riket.

Hållas handlingarna i ansökningsärendet tillgängliga enligt 22 §, skall om ändring, återkallelse och förklaring som avses i första—tredje styckena utfärdas kungörelse. Förklaring skall även intagas i kungörelse enligt 21 § första stycket.

36 §.

Ändras nordisk patentansökan, som gjorts i annan stat och som omfattar Sverige, till ansökan för den staten eller återkallas ansökningen och har sökanden enligt 35 § avgivit förklaring att han vill fullfölja ansökningen som särskild patentansökan för Sverige, skall ansökningen upptagas och prövningen fortsättas av patentmyndigheten här i riket, om sökanden gör anmälan härom hos denna myndighet inom två månader från ändringen eller återkallelsen. Hållas handlingarna i ärendet tillgängliga enligt 22 §, skall anmälningen kungöras.

Ansökan som upptages enligt första stycket skall behandlas och prövas som om den ursprungligen gjorts här i riket som patentansökan för Sverige. Sökanden skall dock erlägga fastställd ansökningsavgift här i riket, även om han erlagt ansökningsavgift i den stat där ansökningen gjordes.

37 §.

Bifalles nordisk patentansökan, som gjorts här i riket, skall patentbrevet utvisa för vilka stater patent meddelats.

38 §.

Konungen äger, efter avtal därom med berörd stat, förordna, att nordiska patentansökningar som göras här i riket skola överlämnas till patentmyndigheten i annan stat, som omfattas av ansökningarna, enligt närmare bestämmelser i förordnandet. Förordnande som nu sagts må icke avse ansökan av den som är bosatt här i riket.

Konungen äger även, efter avtal därom med berörd stat, förordna att nordiska patentansökningar, som gjorts i annan stat och som avser Sverige,



må överlämnas till patentmyndigheten här i riket. Ansökan, som överlämnas enligt sådant förordnande, skall behandlas och prövas som om den ursprungligen gjorts här i riket.

4 KAP.

Patents omfattning och giltighetstid

39 §.

Patentskyddets omfattning bestämmes av patentkraven. För förståelse av patentkraven må ledning hämtas från beskrivningen.

40 §.

Meddelat patent kan upprätthållas intill dess sjutton år förflutit från den dag då patentansökningen gjordes.

Om upprätthållande av tilläggspatent stadgas i 7 §.

5 KAP.

Årsavgifter

41 §.

För patent, som icke är tilläggspatent, skall för varje år räknat från den dag patentansökningen gjordes (patentår) erläggas fastställd årsavgift, om annat icke bestämts med stöd av 73 §.

Har tilläggspatent övergått till självständigt patent enligt bestämmelserna i 7 § tredje stycket, skall från och med närmast följande patentår erläggas årsavgift med belopp, som skulle ha utgått för huvudpatentet om det alljämt varit gällande.

42 §.

Årsavgift förfaller till betalning första dagen av det patentår den avser. Årsavgift för patentår, som börjat innan patentet meddelats eller inom två månader därefter, förfaller dock först den dag då två månader förflutit efter patentets meddelande. Årsavgift må icke erläggas före patentets meddelande och ej heller tidigare än sex månader före patentårets början.

Innehas patentet av uppfinnaren och har han avsevärd svårighet att erlagga årsavgift, må patentmyndigheten medge honom anstånd under högst tre år från patentets meddelande, om han gör framställning därom senast den dag då årsavgift första gången förfaller. Avslås framställningen, skall avgift som erlägges inom två månader därefter anses erlagd i rätt tid.

Årsavgift må, med den förhöjning som må vara fastställd, erläggas inom sex månader efter patentårets ingång eller i fråga om patentår, som börjat innan patentet meddelats, efter sistnämnda tidpunkt. Årsavgift, med vars erläggande anstånd medgivits enligt andra stycket, må med samma förhöjning erläggas inom sex månader efter den tidpunkt till vilken anstånd erhållits.

6 KAP.

Licens, överlåtelse m. m.

43 §.

Har patenthavaren medgivit annan rätt att yrkesmässigt utnyttja uppfinningen (licens), äger denne överlåta sin rätt vidare endast om avtal träffats därom.



44 §.

Har patent övergått på annan eller licens upplåtits, skall på begäran anteckning därom göras i patentregistret.

Visas att i registret antecknad licens upphört att gälla, skall anteckningen om licensen avföras.

Bestämmelserna i första och andra styckena äga motsvarande tillämpning beträffande tvångslicens och rätt som avses i 53 § andra stycket.

I mål eller ärende angående patent anses den som patenthavare, vilken senast blivit införd i patentregistret i sådan egenskap.

45 §.

Ha tre år förflutit sedan patent meddelades och tillika fyra år sedan patentansökningen gjordes och utövas icke uppfinningen inom riket i skäligt omfång, äger den som här i riket vill utöva denna erhålla tvångslicens därtill, om godtagbar anledning till underlåtenheten saknas.

Konungen äger under förutsättning av ömsesidighet förordna, att vid tillämpning av första stycket utövning i främmande stat skall jämföras med utövning här i riket.

46 §.

Innehavare av patent på uppfinning, vars utnyttjande är beroende av annan tillhörigt patent, äger erhålla tvångslicens att utnyttja den uppfinning som skyddas därav, om detta är skäligt på grund av den förstnämnda uppfinningens betydelse eller eljest särskilda skäl föreligga.

Innehavare av patent, till vilket tvångslicens åtnjutes enligt första stycket, äger erhålla tvångslicens att utnyttja den andra uppfinningen, om det icke föreligger särskilda skäl däremot.

47 §.

Om hänsyn till allmänt intresse av synnerlig vikt kräver det, äger den som vill yrkesmässigt utnyttja uppfinning, varå annan har patent, erhålla tvångslicens därtill.

48 §.

Den som utnyttjade patentsökt uppfinning yrkesmässigt här i riket när handlingarna i ansökningsärendet blevo tillgängliga enligt 22 § äger, om ansökningsleden leder till patent, erhålla tvångslicens till utnyttjandet, om synnerliga skäl föreligga samt han saknade kännedom om ansökningsleden och ej heller skäligen kunnat skaffa sig kännedom därom. Sådan rätt tillkommer under motsvarande förutsättningar även den som vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i riket. Tvångslicens kan avse även tid innan patentet meddelades.

49 §.

Tvångslicens må icke meddelas annan än den som kan antagas äga förutsättningar att utnyttja uppfinningen på godtagbart sätt och i överensstämmelse med licensen.

Tvångslicens utgör ej hinder för patenthavaren att själv utnyttja uppfinningen eller att upplåta licens. Tvångslicens må övergå till annan endast tillsammans med rörelse, vari den utnyttjas eller utnyttjandet avsetts skola ske.

50 §.

Tvångslicens meddelas av rätten, som även bestämmer i vilken omfattning uppfinningen må utnyttjas samt fastställer vederlaget och övriga villkor för licensen. När väsentligt ändrade förhållanden påkalla det, äger rätten på yrkande upphäva licensen eller fastställa nya villkor för denna.



7 KAP.

Patents upphörande m. m.

51 §.

Erlägges icke årsavgift enligt föreskrifterna i 41 och 42 §§, är patentet förfallet från och med ingången av det patentår för vilket avgiften icke erlagts.

Patent, som förfallit enligt första stycket, må återupprättas av patentmyndigheten, om patenthavaren har godtagbar ursäkt för sin underlåtenhet. Ansökan om återupprättande skall göras skriftligen hos patentmyndigheten senast sex månader från den dag, då avgiften senast skolat erläggas. Inom samma tid skall årsavgiften med den förhöjning, som må vara bestämd, och fastställd återupprättningsavgift erläggas. Behörigen gjord ansökan skall kungöras.

Den som efter det att patent förfallit men innan ansökan om återupprättande kungjorts börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i riket eller vidtagit väsentliga åtgärder därför äger den rätt som anges i 4 §, om patentet återupprättas.

52 §.

Har patent meddelats i strid mot 1 eller 2 §, skall rätten förklara patentet ogiltigt, om talan föres därom. Patent må dock ej förklaras ogiltigt på den grund att den som erhållit patentet varit berättigad till blott viss andel däri.

Utom i fall som avses i tredje stycket må talan föras av envar som lider förfång av patentet och, om det finnes påkallat ur allmän synpunkt, av myndighet som Konungen bestämmer.

Talan, som grundas på att patent meddelats annan än den som är berättigad till patentet enligt 1 §, må föras endast av den som påstår sig berättigad till patentet. Talan skall väckas inom ett år efter erhållen kännedom om patentets meddelande och de övriga omständigheter på vilka talan grundas. Var patenthavaren i god tro när patentet meddelades eller när det övergick på honom, må talan ej väckas senare än tre år efter patentets meddelande.

53 §.

Har patent meddelats annan än den som är berättigad till patentet enligt 1 §, skall rätten på talan av den berättigade överföra patentet på honom. I fråga om den tid inom vilken talan skall väckas äga bestämmelserna i 52 § tredje stycket tillämpning.

Har den som fränkännes patentet i god tro börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i riket eller vidtagit väsentliga åtgärder därför, äger han mot skäligen vederlag och på skäligen villkor i övrigt fortsätta det påbörjade eller igångsätta det tillämnade utnyttjandet med bibehållande av dess allmänna art. Sådan rätt tillkommer under motsvarande förutsättningar även innehavare av licens som är aniecknad i patentregistret.

Rätt enligt andra stycket må övergå till annan endast tillsammans med rörelse, vari den utnyttjas eller utnyttjandet avsetts skola ske.

54 §.

Avstår patenthavaren skriftligen hos patentmyndigheten från patentet, skall myndigheten förklara patentet upphört.

Är patent utmätt eller är tvist om överföring av patent anhängig, må patentet icke förklaras upphört så länge utmätningen består eller tvisten icke blivit slutligt avgjord.



55 §.

Har patent förfallit eller förklarats upphört eller har genom lagakraftvunnen dom patent förklarats ogiltigt eller blivit överfört, skall patentmyndigheten utfärda kungörelse därom. Kungörelse skall även utfärdas, när ansökan om återupprättande blivit prövad genom lagakraftvunnet beslut.

8 KAP.

Uppgiftsskyldighet

56 §.

Aberopar patentsökande ansökningen gentemot annan innan handlingarna i ansökningsärendet blivit tillgängliga enligt 22 §, är han skyldig att på begäran lämna sitt samtycke till att denne får taga del av handlingarna.

Den som genom direkt hänvändelse till annan, i annons eller genom påskrift på vara eller dess förpackning eller på annat sätt anger att patent sökts eller meddelats utan att samtidigt lämna upplysning om ansökningens eller patentets nummer, är skyldig att på begäran utan dröjsmål lämna sådan upplysning. Anges icke uttryckligen att patent sökts eller meddelats men är vad som förekommer ägnat att framkalla uppfattningen att så är fallet, skall på begäran utan dröjsmål lämnas upplysning huruvida patent sökts eller meddelats.

9 KAP.

Ansvar och ersättningskyldighet m. m.

57 §.

Gör någon intrång i den ensamrätt som patent medför (patentintrång) och sker det uppsåtligen, dömes till dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

Brottet må åtalas av allmän åklagare endast om målsägande anger det till åtal och åtal av särskilda skäl finnes påkallat ur allmän synpunkt.

58 §.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet begår patentintrång skall utge skälig ersättning för utnyttjandet av uppfinningen samt ersättning för den ytterligare skada som intrånget medfört. Föreligger endast ringa oaktsamhet, må ersättningen jämkas.

Begår någon patentintrång utan uppsåt eller oaktsamhet, skall han utge ersättning för utnyttjandet av uppfinningen, om och i den mån det finnes skäligt.

Talan om ersättning för patentintrång må avse skada endast under de fem senaste åren innan talan väcktes. För skada under tid dessförinnan är rätten till ersättning förlorad.

59 §.

På yrkande av den som lidit patentintrång äger rätten efter vad som är skäligt till förebyggande av fortsatt intrång förordna, att patentskyddat alster, som tillverkats utan patenthavarens lov, eller föremål, vars användande skulle innebära patentintrång, skall på visst sätt ändras eller sättas i förvar för återstoden av patenttiden eller förstöras eller, i fråga om patentskyddat alster, mot lösen utlämnas till den som lidit intrånget. Vad nu



sagts gäller ej mot den som i god tro förvärvat egendomen eller särskild rätt därtill och själv icke begått patentintrång.

Egendom som avses i första stycket må tagas i beslag, om brott som anges i 57 § skäligen kan antagas föreligga. Vad som är föreskrivet om beslag i brottmål i allmänhet äger därvid tillämpning.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket må rätten, om synnerliga skäl föreligga, på yrkande förordna att innehavare av egendom som avses i första stycket skall äga förfoga över egendomen under återstoden av patenttiden eller del därav mot skäligt vederlag och på skäliga villkor i övrigt.

60 §.

Utnyttjar någon yrkesmässigt patentsökt uppfinning efter det handlingarna i ansökningsärendet blivit tillgängliga enligt 22 §, äger vad som sägs om patentintrång motsvarande tillämpning i den mån ansökningsleden leder till patent. Till straff må dock ej dömas och ersättning för skada på grund av utnyttjande som sker innan utläggning av patentansökningskunjorts enligt 21 § må bestämmas endast enligt 58 § andra stycket.

Bestämmelserna i 58 § tredje stycket äga ej tillämpning, om ersättnings-talan väckes senast ett år efter patentets meddelande.

61 §.

Har patent förklarats ogiltigt genom dom som vunnit laga kraft, må ej enligt 57—60 §§ dömas till straff, ersättning eller säkerhetsåtgärd.

Föres talan rörande patentintrång och gör den mot vilken talan föres gällande att patentet är ogiltigt, skall rätten på hans yrkande förklara målet vilande i avbidan på att frågan om patentets giltighet slutligt prövas. Är talan härom icke väckt, skall rätten i samband med vilandeförklaringen förelägga honom viss tid inom vilken sådan talan skall väckas.

62 §.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet som ej är ringa underlåter att fullgöra vad som åligger honom enligt 56 § dömes till dagsböter.

Sådan påföljd skall även ådömas den som i fall som avses i nämnda paragraf uppsåtligen eller av oaktsamhet som ej är ringa lämnar felaktig upplysning, om för gärningen ej är stadgat straff i brottsbalken.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att fullgöra vad som åligger honom enligt 56 § eller i fall som där avses lämnar felaktig upplysning skall ersätta uppkommen skada. Är oaktsamheten ringa må ersättningen jämkas.

Brott som avses i första och andra styckena må åtalas av allmän åklagare endast om målsägande anger det till åtal och åtal av särskilda skäl finnes påkallat ur allmän synpunkt.

63 §.

Patenthavare eller den som på grund av licens äger utnyttja uppfinningen må föra talan om fastställelse, huruvida han på grund av patentet åtnjuter skydd gentemot annan, om ovisshet råder om förhållandet och denna länder honom till förfång.

Den som driver eller avser att driva verksamhet äger, under samma villkor, föra talan mot patenthavare om fastställelse, huruvida hinder mot verksamheten föreligger på grund av visst patent.

Göres i mål som avses i första stycket gällande att patentet är ogiltigt, äga bestämmelserna i 61 § andra stycket motsvarande tillämpning.



64 §.

Den som vill väcka talan om patents ogiltighet, överföring av patent eller meddelande av tvångslicens skall anmäla detta till patentmyndigheten samt underrätta envar som enligt patentregistret innehar licens till patentet. Vill licenstagare väcka talan om intrång i patent eller om fastställelse enligt 63 § första stycket, skall han underrätta patenthavaren därom.

Underrättelseskyldighet enligt första stycket anses fullgjord, när underrättelse i betald rekommenderad försändelse sänts under den adress som antecknats i patentregistret.

Visas ej, när talan väckes, att anmälan eller underrättelse skett enligt föreskrifterna i första stycket, skall kåranden givas tid därtill. Försitter han denna tid, må hans talan icke upptagas till prövning.

65 §.

Stockholms rådhusrätt är rätt domstol i mål som gäller

1. bättre rätt till patentsökt uppfinning,
2. patents ogiltighet eller överföring av patent,
3. meddelande av tvångslicens, fastställande av nya villkor för eller upphävande av sådan licens eller rätt som avses i 53 § andra stycket,
4. patentintrång,
5. fastställelse enligt 63 § eller
6. bestämmande av ersättning enligt 75 §.

66 §.

I mål som anges i 65 § består rådhusrätten, utom i fall som avses i andra stycket nedan, av sex ledamöter, av vilka tre skola vara lagfarna och tre tekniskt sakkunniga. Har förfall uppkommit för en av ledamöterna sedan huvudförhandling påbörjats, är rätten dock domför med övriga fem ledamöter. En av de lagfarna ledamöterna är rättens ordförande.

Vid måls avgörande utan huvudförhandling och vid handläggning, som ej sker vid huvudförhandling eller syn på stället, består rådhusrätten av en lagfaren ledamot eller, om så är lämpligt, av en lagfaren och en tekniskt sakkunnig ledamot, varvid den lagfarna ledamoten är rättens ordförande.

67 §.

Hovrätten är i mål, i vars avgörande i rådhusrätten tekniskt sakkunnig ledamot deltagit, domför med fyra lagfarna och två tekniskt sakkunniga ledamöter. Flera än fem lagfarna och tre tekniskt sakkunniga ledamöter må ej sitta i rätten.

68 §.

Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer förordnar för tre år i sänder minst tjugofem personer att tjänstgöra som tekniskt sakkunniga ledamöter i rådhusrätten och hovrätten. Under treårsperiod äger Konungen vid behov för återstående del av perioden förordna ytterligare personer för sådan tjänstgöring.

Rättens ordförande utser bland de sålunda förordnade, med hänsyn till önskvärd teknisk sakkunskap och övriga förhållanden, för varje särskilt mål dem som skola inträda i rätten. Tekniskt sakkunnig ledamot som avgått är skyldig att tjänstgöra vid fortsatt behandling av mål i vars handläggning han förut deltagit.

69 §.

I mål enligt 65 § skall rätten inhämta yttrande från patent- och registreringsverkets besvärsavdelning, om det finnes erforderligt.



70 §.

Avskrift av dom eller slutligt beslut i mål som avses i 65 § skall sändas till patentmyndigheten.

10 KAP.

Särskilda bestämmelser

71 §.

Patenthavare, som ej har hemvist här i riket, skall ha ett här bosatt ombud, som äger för honom mottaga delgivning av stämning, kallelser och andra handlingar i mål och ärenden rörande patentet med undantag av stämning i brottmål och föreläggande för part att infinna sig personligen inför domstol. Ombud skall anmälas till patentregistret och antecknas däri.

Har patenthavaren ej anmält ombud som avses i första stycket, må delgivning i stället ske genom att den handling som skall delges sändes till honom med posten i betalt brev under hans i patentregistret antecknade adress. Är fullständig adress ej antecknad i registret, må delgivning ske genom att handlingen anslås i patentmyndighetens lokal. Om delgivningen skall kungörelse införas i allmänna tidningarna. Delgivningen anses ha skett när vad nu sagts blivit fullgjort.

Konungen äger under förutsättning av ömsesidighet förordna, att bestämmelserna i första och andra styckena icke skola äga tillämpning i fråga om patenthavare som har hemvist i viss främmande stat eller har ett i den staten bosatt ombud, vilket är anmält till patentregistret här i riket och äger behörighet som anges i första stycket.

72 §.

Talan mot annat slutligt beslut av patentmyndigheten enligt denna lag än som avses i 24 §, föres genom besvär hos patent- och registreringsverkets besvärssavdelning inom två månader från beslutets dag. Den som vill anföra besvär skall erlägga fastställd besväravgift inom samma tid vid påföljd att besvären icke upptagas till prövning.

Mot besvärssavdelningens beslut föres talan genom besvär hos Konungen inom två månader från beslutets dag.

73 §.

Avgifter enligt denna lag fastställas av Konungen. Därvid äger Konungen, såvitt avser årsavgifter, förordna att ett eller flera av de första patentåren skola vara avgiftsfria.

74 §.

Närmare bestämmelser angående ansökan om patent, kungörelser i patentärende, tryckning av ansökningshandlingarna, patentregistret och dess förande samt patentmyndigheten utfärdas av Konungen eller i den omfattning Konungen bestämmer av patentmyndigheten. Diarier hos patentmyndigheten skola vara tillgängliga för allmänheten i den utsträckning Konungen bestämmer.

Konungen äger förordna, att handlingar i ärenden angående ansökan om patent må utlämnas till myndighet i annan stat.

Konungen äger även förordna att granskning av ansökningar om patent, efter framställning av patentmyndigheten, må äga rum hos myndighet i annan stat eller hos internationell institution samt att den som söker patent på uppfinning, varå han tidigare sökt patent i annan stat, skall vara skyldig att redovisa vad patentmyndigheten i den staten delgivit honom rörande prövningen av uppfinningens patenterbarhet.



75 §.

Befinner sig riket i krig eller krigsfara äger Konungen, om det finnes nödvändigt ur allmän synpunkt, förordna, att rätt till viss uppfinning skall avstås till staten eller till annan som Konungen bestämmer. För rätt till uppfinning, som sålunda tages i anspråk, skall skälig ersättning utges. Träffas icke överenskommelse om ersättningen med den ersättningsberättigade, bestämmes ersättningen av rätten.

Har rätt till uppfinning tagits i anspråk av annan än staten till följd av förordnande enligt första stycket och fullgör denne icke sin ersättningskyldighet, är staten pliktig att på ansökan av den ersättningsberättigade genast utge ersättningen.

76 §.

Om uppfinningar av betydelse för rikets försvar gälla särskilda bestämmelser.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1968, då förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent upphör att gälla. Avser uppfinning livs- eller läkemedel må dock, intill dess Konungen förordnar annat, patent icke meddelas på själva alstret.

2. Den nya lagen äger tillämpning även på patent som meddelats före lagens ikraftträdande eller som meddelas på grund av ansökan som ingivits dessförinnan i den mån annat ej följer av vad som stadgas nedan.

Bestämmelserna i 16 § första stycket förordningen angående patent äga fortfarande tillämpning i fråga om patent som meddelats eller meddelas på grund av ansökan som gjorts före lagens ikraftträdande eller som enligt bestämmelserna i 6 § den nya lagen skall anses gjord före denna tidpunkt.

3. Fråga om ogiltigförklaring av patent, som meddelats enligt förordningen angående patent, och om rätt att väcka talan om sådan ogiltigförklaring bedömes enligt nämnda förordning. I fråga om ersättning för patentintrång, som ägt rum före den nya lagens ikraftträdande, och om rätt att väcka talan härom äger förordningen angående patent alltså tillämpning.

4. Den som vid den nya lagens ikraftträdande här i riket yrkesmässigt utnyttjade uppfinning, varå patent icke kunnat meddelas enligt förordningen angående patent, eller vidtagit väsentliga åtgärder härför äger utan hinder av att patent sedermera meddelas på uppfinningen den rätt som sägs i 4 § den nya lagen, oaktat han påbörjat utnyttjandet eller vidtagit åtgärder härför efter det ansökningen gjordes.

5. Har före den nya lagens ikraftträdande uppfinning blivit allmänt tillgänglig till följd av åtgärd, som vidtagits av sökanden eller någon från vilken denne härleder sin rätt, och har patentansökningen ingivits före den 1 juli 1968, skall vid bedömningen huruvida till följd därav hinder föreligger mot meddelande av patent eller patent skall förklaras ogiltigt 3 § förordningen angående patent äga tillämpning.

6. Patentansökan, som vid den nya lagens ikraftträdande är anhängig hos patentmyndigheten, skall behandlas och avgöras enligt förordningen angående patent, om patentmyndigheten före ikraftträdandet givit sökanden underrättelse enligt 7 § första stycket nämnda förordning.

7. Ansökan om patent, som ingivits före den nya lagens ikraftträdande, skall icke hållas tillgänglig enligt 22 § den nya lagen före den 1 juli 1968,



om ansökningen icke dessförinnan utlägges eller sökanden begär att ansökningen skall hållas tillgänglig.

8. I fråga om årsavgift för patentår som börjar före den 1 juli 1968 gälla bestämmelserna i 11 § förordningen angående patent.

9. Vad i förordningen angående patent är särskilt stadgat om tilläggs-patent äger, i stället för 7 § andra stycket andra punkten och tredje stycket samt 41 § andra stycket den nya lagen, tillämpning på tilläggs-patent som meddelats före lagens ikraftträdande.

10. Bestämmelserna i 61 § andra stycket och 63 § tredje stycket den nya lagen äga icke tillämpning i fråga om patentmål, som anhängiggjorts före lagens ikraftträdande. För sådana mål skall i stället äldre lag tillämpas. Bestämmelserna i 67 § den nya lagen äga icke tillämpning i fråga om patentmål som avgjorts av rådhusrätten före lagens ikraftträdande.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 1 december 1967.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Justitiedepartementet)

HERMAN KLING

